

O ceste z New Yorku do Košíc, ktorú našiel náš podnik

Otec Ján - stavbár na Slovensku.
Syn Pavel - tanečník v Amerike.

mecka a Izreala predstavilo koniec, smrť, marasmus. Ich náhle prichody, v ktorých sa ako v zrkadle odrážajú všetky paradoxy života – nenávisť, láska, smiech i plač. Avantgardné, strhujúce predstavenie sa stalo súčasťou projektu: Košice – kandidát na Európske hlavné mesto kultúry 2013. Slovenská premiéra Malej smrti sa udiala vďaka podpore Inžinierskych stavieb. Aj preto v bývalom kine Slovan boli na predstavení predovšetkým zamestnanci a partneri našej spoločnosti.

Pavla ZUŠTIAKA sme po podujatí požiadali o rozhovor.

••• Vyštudovali ste ekonómiu, no

počujete zvuk potoka či riek a kde odkaz radosti či tragédie. Nechávate hudbu na seba pôsobiť. A tá sa Vás buď dotkne alebo nie. Podľa mňa sila tanca je práve v tom, že dokáže skutočnosť vyjadriť aj bez slov.

••• Vaša bývalá triedna profesorka, riaditeľka Gymnázia na Šrobárovej ulici v Košiciach Jana Teššerová mi po predstavení povedala to, cítili aj mnohí z nás: **Potrebovali sme na úvod vysvetlenie. Aby sme mohli vystúpenie viac precítiť a teda aj prijať.**

Náš prístup je naozaj nekonvenčný. Vychádza však zo života. Aj smrť si vo-

Poznám ich. Otec ich má doma. Predtým Mosty východu a teraz Stavby Colasu patria nedomyšliteľne do našej rodiny.

••• Osem rokov pôsobíte v americkom megameste. Ako vnímate Slovensko po viacročnom časovom odstupu?

Veľmi veľa sa tu buduje, najmä cesty. Uvedomujem si ich ďalší rozmer. Mohol som s tímom divadla Palissimo prísť tu do Košíc predstaviť naše umenie vďaka ceste, ktorú si k nám našli Inžinierske stavby. Srdečná vďaka za ich podporu. Ďakujem generálnemu riaditeľovi Jaroslavovi Jarábekovi. Verím, že poslanstvo nášho predstavenia v divákoch ostane ešte veľmi dlho.

Ďakujem Vám za rozhovor

Katarína Čaniová

Foto: Róbert Moško

Teraz je čas na rozlúčku

Vydali sa životom diametrálne odlišnými cestami. A predsa jedno majú spoločné. Rešpekt.

Ján Zuštiak ako dlhoročný riaditeľ a predtým námestník riaditeľa Inžinierskych stavieb, Pavel Zuštiak, zakladateľ, šéf, dramaturg a aktér tanečného divadla v New Yorku, ktoré nesie jeho meno: Palissimo.

Rešpekt si vyslúžili prácou a osobnou charizmou, ktorou ľudí, čo s nimi prichádzajú do kontaktu, vždy oslovia.

Pavel Zuštiak sa prvý raz predstavil Košičanom 26. júna tohto roku tanečným vystúpením s názvom **Le Petit Mort / Now It is Time to Say Goodbye** (Malá smrť/Teraz je čas na rozlúčku). Pohybom šesť tanečníkov z USA, Ne-

srdce vás vždy ťahalo k tancu. Nerobite klasiku. Vaše avantgardné divadlo vyvoláva rôzne odozvy. Aké bolo košické publikum?

Vážnejšie ako v New Yorku. Ostalo ticho aj pri pasážach s komickým podtónom. Možno je to prejav zodpovednosti k životu. Cítil som však srdečnosť prítomných. Prijali nás takých, akí sme. Som všetkým divákovi za to vďačný.

••• Aké teda je divadlo Palissimo?

Videli ste. Netvorím tradičným spôsobom. Nie je tam jednoduchý lineárny príbeh. Možno ľudia, ktorí očakávajú klasické divadelné predstavenie, bývajú rozčarovaní a pýtajú sa: Čo to má znamenať? Odpoviem im: Ak počúvate hudbu, napríklad Bacha, neriešite, kde

pred nežiada vysvetlenie. Pride a je tu. Pri našom boku.

••• Iste sa Vás osobne dotkla, keď sa venujete celé vystúpenie.

Áno. Veľmi. Vždy tvorím na základe osobných skúseností, pocitov. V roku 2003 som pripravoval nové predstavenie, v ktorom mal tancovať aj môj kamarát tanečník. Práve v ten deň, ako som sa vrátil zo Slovenska do New Yorku zomrel na rakovinu. Za tri týždne! Jeho rýchly odchod na mňa silne zapôsobil. Uvedomil som si, že smrť môže prísť kedykoľvek a odvšadiaľ. Vážme si teda každú prítomnú chvíľu a budme za ňu vďační.

••• Mohla som Vám doniesť noviny Stavby Colasu. Aby som Vám predstavila mesačník, kde bude rozhovor s Vami...

Produkcia tanečníkov zanechala silný dojem.